

- 12) Zarzut dwunasty dotyczący naruszenia przez Komisję prawa stron do bycia wysłuchanym.
- 13) Zarzut trzynasty w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie sankcji.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Xellia Pharmaceuticals ApS przeciwko Komisji

(Sprawa T-471/13)

(2013/C 325/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xellia Pharmaceuticals ApS (Kopenhaga, Dania) i Zoetis products, LLC (New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat D. Hull)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 3 i art. 3 decyzji Komisji C (2013) wersja ostateczna z dnia 19 czerwca 2013 r. (COMP/39.229 — Lundbeck), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących, albo
- tytułem ewentualnym, stwierdzenia częściowej nieważności art. 1 ust. 3 i obniżenia kwoty nałożonej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na stwierdzeniu, że ograniczenia ustalone w ugodzie przekraczają zakres patentów firmy Lundbeck.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa poprzez użycie niewłaściwego kryterium prawnego przy ocenie, czy Alpharma była potencjalnym konkurentem, oraz oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że Alpharma była potencjalnym konkurentem.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na stwierdzeniu, że ugoda stanowiła ograniczenie konkurencji „ze względu na przedmiot”.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa poprzez stwierdzenie ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 101, pomimo że ugoda jedynie odzwierciedla zakres wykluczający patentów firmy Lundbeck, który, jako element prawa, należy uznać za obowiązujący.

- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa strony skarżącej do obrony poprzez spóźnione powiadomienie o (i) istnieniu dochodzenia i (ii) konkretnych zastrzeżeniach Komisji.

- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez skierowanie decyzji do Zoetis.

- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia prawa poprzez ustalenie kwoty grzywny bez uwzględnienia ograniczonej wagi rzekomego naruszenia i oczywistego błędu w ocenie polegającego na ustaleniu grzywny proporcjonalnie wyższej od grzywny nałożonej na firmę Lundbeck i na nieuwzględnieniu niepewności prawa, mało istotnego charakteru naruszenia i zasięgu geograficznego.

- 8) Zarzut ósmy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na zastosowaniu górnej granicy grzywny nałożonej na A.L. Industrier w wysokości 10 % jej obrotów w 2011 r., nie zaś jej znacznie wyższych obrotów w 2012 r., co spowodowało obciążenie strony skarżącej większą częścią grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — H. Lundbeck i Lundbeck przeciwko Komisji

(Sprawa T-472/13)

(2013/C 325/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: H. Lundbeck A/S (Valby, Dania) i Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Subiotto, QC i adwokat T. Kuhn)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 3808 final z dnia 19 czerwca 2013 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 21 czerwca 2013 r., w sprawie COMP/39.226 — Lundbeck;